

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Агницького Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України, частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“

м. К и ї в
11 квітня 2019 року
№ 101-2(II)/2019

Справа № 3-78/2019(1676/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Агницького Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України, частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 200) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Агницький Олег Миколайович з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 9, статті 16, частинам першій, другій статті 24 Конституції України положень:

– пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими для цілей Кодексу справами незначної складності є справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг;

– частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII зі змінами (далі – Закон), відповідно до яких особам, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї під час проходження дійсної строкової служби і внаслідок цього стали особами з інвалідністю, пенсія по інвалідності обчислюється відповідно до Закону або за бажанням таких осіб – з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року.

Автор клопотання стверджує, що положення частини третьої статті 59 Закону, застосовані в постанові Першого апеляційного

адміністративного суду від 6 грудня 2018 року, не відповідають „нормам статті 3, 8, 9, 16, 24 Конституції України“, а також, що положення пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу, застосовані в ухвалі Верховного Суду від 17 січня 2019 року, відповідно до яких судова справа суб'єкта права на конституційну скаргу віднесена до категорії справ незначної складності, суперечать Основному Закону України.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Агницький О.М., стверджуючи про невідповідність Конституції України положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу, частини третьої статті 59 Закону, цитує норми Конституції України, законів України, міжнародних актів, посилається на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини і фактично висловлює незгоду із законодавчим врегулюванням питань касаційного оскарження судових рішень у справах незначної складності та пенсійного забезпечення військовослужбовців – учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, а також із судовими рішеннями у своїй справі. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, Закону у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Агницького Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України, частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**